



ת"פ 32659/05/18 - מדינת ישראל נגד מוראד סלמאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 32659-05-18 מדינת ישראל נ' סלמאן(עצור

בפיקוח)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מוראד סלמאן (עצור בפיקוח)

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן בביצוע העבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיפים 144(ב)(רישא+סיפא) לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 05.05.2018, בשעה 00:25, נסע הנאשם ברכא, כשהוא נושא ומוביל את הפריטים הבאים: על רצפת הרכב מאחורי מושב הנהג - נשק דמוי תת-מקלע מאולתר בקוטר 9 מילימטר "פאראבלום", שמסוגל לירות כדור שבכווחו להמית אדם; בכיס האחורי של המושב ליד הנהג - שני רימוני גז מדמיע; בדופן הדלת ליד הנהג - מחסנית ריקה לתת מקלע מסוג עוזי; בדופן הדלת ליד הנהג - 9 כדורים לאקדח, 9 מילימטר "פאראבלום"; ברכב בתוך שקית לבנה - ערכה לניקוי של נשק, ובתוכה 10 כדורים בקוטר 5.56 מילימטר.

2. באותה עת, ביצעה משטרת ישראל פעילות של הקמת מחסומים באזור ירכא לצורך איתור רכבו של הנאשם, ונוצר כתוצאה מכך פקק תנועה, והנאשם בתוכו. שוטרים שהבחינו ברכבו של הנאשם יצאו מהניידת שלהם וניגשו אליו, כשהם מזדהים כשוטרים. אחד מהם פתח את דלת הרכב וכיבה את המנוע, כאשר באותו שלב הבחינו השוטרים בתת-המקלע המאולתר על רצפת הרכב מאחורי הנהג, והודיעו לנאשם שהוא עצור. הנאשם סירב לצאת מהרכב, והחל לדחוף את השוטרים, כדי למנוע מהם להוציאו מהרכב, ואלה נאלצו להפעיל כוח סביר להשתלט עליו. הנאשם התנגד גם להכנסתו לניידת, וניסה להשתחרר מאחיזתם של השוטרים.

3. ביום 23.05.2018 ניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשם בכתב האישום המתוקן, כאשר יצוין שכתב האישום המקורי כלל עבירה נוספת של אחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה שנמחקה.

תסקיר שירות המבחן

4. התסקיר סקר את קורותיו של הנאשם, שהוא בן 21, ממוצא דרוזי. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו

עמוד 1



בירכא, ועבד כאחראי משמרת במפעל פלסטיק. הוא סיים 12 שנות לימוד, לא התגייס לצבא. הוא שלל שימוש או תלות בחומרים פסיכו-אקטיביים, או מעורבות באירועים אלימים, למעט אירוע שהיה בו קורבן. משפחתו נורמטיבית, והוא נעדר הרשעות קודמות.

5. שירות המבחן התרשם שהנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות, ומצמצם בחומרתן, זאת לאור טענתו שמצא את האמל"ח בעת ששמר על פרות שרעו בשדה, וטען שהוא התכוון להעביר אותו למשטרת ישראל באותו הלילה. לטעם שירות המבחן, הוא התקשה להסביר מדוע פיזר את הנשק במקומות שונים ברכבו, ומסר שהשוטרים החלו להכות אותו עת שנעצר, ואף שנעשה נגדו שימוש באקדח לייזר, וזאת חרף העובדה שלא התנגד. הנאשם שיתף שההתמודדות במעצר היוותה קושי עבורו, ושבוטלו אירוסיו כתוצאה ממעצרו. שירות המבחן התרשם שמדובר באדם צעיר, מופנם, ששמר על יציבות במסגרות שונות במשך שנים, ונמצא עדיין בגיבוש ועיצוב זהותו. כמו כן, מצבו הנוכחי מהווה עבורו משבר אישי נוסף. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי "בעבירה זו ובנסיבותיה, התרשמנו כי רב הנסתר על הגלוי, וכי מוראד מתקשה להסביר באופן אותנטי את האמת בבסיסה". עם זאת, מדבריו עולה התנהלות המרמזת על התנהגות אימפולסיבית, תוך קושי לבחון את ההשלכות ומשמעות התנהלותו. שירות המבחן התרשם שהמעצר והמחירים האישיים שהנאשם משלם מהווים גורמים מהותיים, אך יחד עם זאת, לאור אי הבהירות בקשר לאופן ביצוע העבירה ופרטיו, ומכיוון שהנאשם לא הביע נזקקות טיפולית, מעבר לרצון לחזור לחיות את חייו - לא ניתנה המלצה טיפולית שיקומית בקהילה כאמצעי שיכול להביא להפחתת הסיכון ולהישנות התנהגות גוברת חוק.

טיעוני המדינה לעניין העונש

6. המדינה פירטה שהנאשם היה עצור מיום 05.05.2018 עד ליום 10.06.2018 (סך הכול 36 ימים), ושמאותו מועד שוחרר באיזוק אלקטרוני. נטען שאין לנכות את ימי המעצר בפיקוח האלקטרוני מתקופת מאסרו. אשר למתחם העונש ההולם, הודגשה חומרת עבירות הנשק למיניהן: ע"פ 4945/13, **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.01.2014), ע"פ 2251/11, **מדינת ישראל נ' גמ'אל נפא** (04.12.2011). נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מוחלט, הוזכר שלא נגרם נזק, אך מכיוון שמדובר בעבירות נשק התקיים פוטנציאל לנזק משמעותי. נטען שלא ידוע כמה זמן החזיק הנאשם את הנשק והתחמושת, או לאיזו מטרה הוא החזיק אותם, אך בשים לב לנטען - לא יכול להיות ספק באשר לאדישות הנאשם ביחס לסיכון שהוא יוצר. הוזכר גם שהנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר, והוזכר גם שבגין עבירה זו קיים עונש מינימום של שבועיים מאסר.

7. ביחס למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 9702/16, **סמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל** (13.09.2017), שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של נשיאה והובלת נשק ותחמושת. באותו מקרה הוא נהג ברכב והבחין בנוסע ברכב אחר שמשליך תיק לצד הדרך. הוא שב למקום אחר זמן, ונטל את התיק, וגילה בתוכו תת-מקלע



מאולתר, כת מ-M16, שתי מחסניות ריקות, וקופסא עם 50 כדורים 9 מילימטר. הוא נשא את הנשק והתחמושת לחנות שברשותו, והם נותרו בחזקתו כחצי שנה. נקבע מתחם ענישה שבין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת הענישה נדחה.

בת"פ 41855-07-16, **מדינת ישראל נ' חמודא אבו עמאר** (26.04.2018) הורשע הנאשם (ללא עבר פלילי) ע"פ הודאתו בהסדר טיעון בנשיאת נשק ותחמושת, ונהיגה בקלות ראש, כאשר הנאשם מצא נשק מאולתר מסוג 'קרלו' טעון במחסנית מלאה ב-10 כדורים, והוא הוביל אותו ברכבו. נקבע מתחם ענישה שבין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והושתו 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש טרם הוכרע.

בת"פ 28615-08-17, **מדינת ישראל נ' חמדוני** (23.04.2018), נאשם הורשע ע"פ הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אחזקה, נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר הוא החזיק תת-מקלע מאולתר, מחסנית מתאימה עם 9 כדורים, קופסא עם 50 כדורים, וכן רימון הלם. כאשר הבחין בשוטרים הוא ניסה להימלט, והשליך את האמל"ח והסתתר מהשוטרים. לאותו נאשם היו 3 הרשעות קודמות. נקבע מתחם ענישה שנע בין 16 עד 40 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 22 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 31034-06-17, **מדינת ישראל נ' סעיד מסרי** (17.04.2018) הורשע נאשם ע"פ הודאתו בנשיאת נשק, כאשר הוא נשא תת-מקלע מאולתר טעון במחסנית עם כדור אחד, והחזיק את הנשק בתוך תיק שנשא על גבו, כשהוא צועד באזור מגורים בבענה. הוא היה נעדר עבר פלילי. נקבע מתחם ענישה שבין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הושתו 18 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש טרם הוכרע.

הוזכרה פסיקה בקשר לעבירה של הפרעה לשוטר, ונטען שמדיניות הענישה באותם מקרים נעה בין מאסר על תנאי ועד לעבודות שירות.

8. במקרה דנן הוזכר שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי, ומצד שני, הבין היטב את מעשיו ואת הפסול בהם. נטען שאין מקום לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, כאשר הנאשם לא הצביע על תהליך שיקום או סיכוי לתהליך כאמור. בסיכומו של דבר, טענה המדינה שמתחם הענישה ההולם נע בין 3.5 ועד 5.5 שנות מאסר בפועל. נטען שיש להטיל עונש ברף התחתון של המתחם, לאור גילו של הנאשם והיעדר עבר פלילי. כמו כן, התבקש הטלת מאסר מותנה ארוך וקנס כספי.

טיעוני הנאשם לעניין העונש

9. יוער שמטעם הנאשם העידו שלושה עדי אופי: ראש המועצה, אדם שמפקח עליו כעת, ומעבידו, כאשר כולם העידו שמדובר באדם צעיר, חיובי, שהעבירה אינה מתאימה להתנהלותו הרגילה. ב"כ הנאשם



הזכיר שמדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות והודה, והביע חרטה עוד בחקירתו במשטרה (הוגשו בהסכמה החקירות מיום 05.05.2018, ו-10.05.2018). כמו כן, הוזכר שגיל צעיר מהווה רכיב רלוונטי שיש להתחשב בו בקביעת מתחם הענישה. נטען עוד שמדובר בנשק מאולתר, ולא נשק תקני, ונטען שהוא מהווה סיכון פחות חמור. הוזכר עוד שאין מדובר ברימון רגיל, אלא רימון לפיזור הפגנות. נטען כי לא הועלתה טענה שהמחסנית מתאימה לנשק. נטען שלסוג הנשק ומידת מסוכנותו רלוונטיות באשר לענישה (ע"פ 1332/04 פז נ' **מדינת ישראל**). נטענו טענות ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ואולם, מכיוון שהטענות חרגו מהעובדות בהן הודה הנאשם, אין מקום להתחשב בהן.

10. הסנגור אזכר את הפסיקה הבאה:

ע"פ 1505-14-14 **לידאוי נ' מדינת ישראל** (04.11.2014), שם הורשע נאשם באחזקת נשק והוטלו עליו עבודות שירות.

ע"פ 7139/12 **ליאור נ' מדינת ישראל** (07.03.2013), שם ביהמ"ש הקל בעונשו של המערער שהורשע בשתי עבירות של אחזקת נשק, והעמידו על שישה חודשי מאסר וריצוי בעבודות שירות; ע"פ 4945/13 לעיל, שם בגין הרשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירות של אחזקת נשק, רכישה ואחזקת תחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות, והסתייעות ברכב בביצוע פשע, הוטלו על הנאשם שישה חודשי מאסר וריצוי בעבודות שירות, וערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

אוזכרו מקרים נוספים, בהם הוטלו עבודות שירות, או אף צווי מבחן בלבד (ע"פ 1462/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל**; ע"פ 105/14 **דידר נ' מדינת ישראל**; ת"פ 54432-02-17 **מדינת ישראל נ' חוסאם**).

11. נטען שהנאשם ניהל חיים נורמטיביים, ושהמדינה לא פירטה את המטרה שלשמה הוא נשא את הנשק, והדבר פועל לטובתו. כמו כן צוין שהאירוע היווה עבור הנאשם אירוע טראומתי שקטע את המהלך הרגיל של חייו.

12. כמו כן נטען שהנאשם הוא בעל פוטנציאל שיקום, והוא ללא עבר פלילי. הנאשם עצמו ביקש סליחה והביע צער על הסתבכותו, ורצון להמשיך במסלול חייו הקודם.

דין

13. במקרה דנן נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, וכמו כן שמירה על שלום הציבור (העבירה השנייה). היות שמדובר בעבירות נשק, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה לכל הפחות



בינונית. מתוך פרטי כתב האישום לא ברור אם התקיים תכנון מוקדם, על אף שפיזור הממצאים בתוך הרכב מעלה תהייה.

חלקו היחסי של הנאשם היה מוחלט, ומובן כי אחזקה והובלת נשק באופן לא חוקי טומנת בחובה פוטנציאל נזק משמעותי. הנאשם היה צריך לדעת את הפסול במעשיו. כמו כן, כפי שציין שירות המבחן, רב הנסתר על הגלוי בכל הקשור לשאלה כיצד הגיע הנשק לידי הנאשם, ובאיזו נסיבות. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 16 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

14. הנאשם הוא אדם צעיר יחסית, ללא עבר פלילי, שעל פי כל הסממנים ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם ביצוע העבירות. כמו כן, אין ספק שמעצרו ותוצאותיו היוו עבורו קושי. יחד עם זאת, יצוין שלא ניתנה שום המלצה שיקומית.

מכל האמור לעיל הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל כאשר תנוכה תקופת מעצרו כאמור לעיל. תחילת המאסר יהיה מיום 16.9.2018 שביום זה על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו.

התנאים המגבילים ימשיכו לחול.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, כאשר התנאי חל למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי יופעל במידה והנאשם יעבור על עבירות נשק מסוג פשע.

ג. קנס בסך של 3,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.18.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בהעדר הצדדים.